GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Marti'a, Joui'a si Sambat'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 37. Sambata, 9 Aprile|28 Martiu 1881.

Cu *1 Aprile st. v. 1881* se incepe unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI."

Rogamu pe on. Domni preuumeranti ai fôiei nóstre, a càrora abonamentu espira la finea lui Martiu a. c. a grabi cu reinoirea lui, cá espeditiunea fôiei se li se póta face regulatu.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adressele d-loru *esactu,* aratandu si *post'a cea mai aprópe* de loculu, unde locuiescu.

☛ **„Gazet'a Transilvaniei" apare dela 1 Ianuariu 1881 de trei ori pe septemana.**

☛ Pretiulu abonamentului la „Gazet'a Transilvaniei" este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl., pe siése luni 4 fl, pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siése luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl 50 cr., pe siése luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siése luni 14 franci, pe anu 28 franci.

☛ **Esemplare complete dela inceputulu anului 1881 se mai afla.**

Recunóscerea Regatului romanu.

Brasiovu 9 Aprile n. 1881

Regatulu romanu este recunoscutu de càtra tóte poterile europene, precum si din partea marei republice americane. „Inca nu s'a vediutu, cá unu Regatu nou se fia recunoscutu de tóte poterile intr'unu timpu atàtu de scurtu", dise in camera d. ministru de esterne Boerescu, si prin acést'a semnalà marea importantia a faptului pentru Romani. „Potemu", dise d. Boerescu „cá Romanii se fimu mandri de actulu nostru dela 14 Martiu si de modulu cum elu s'a recunoscutu si legitimatu de poterile europene. — „Meritulu" adause elu „vine numai natiunei romane, care a probatu lumei intregi, cà ea este démna de rangulu ce a luatu."

Intr'adeveru, déca Románi'a, a càstigatu in timpu atàta de scurtu simpathiele Europei intregi, acést'a este a se multiamí numai valórei si insusiriloru emininte ale poporului romanu. Astadi Romanii, pe cari inainte numai cu càtiva ani press'a austro-ungara 'i luá in batjocura si cari cu deosebire din partea maghiara erau priviti cá unu poporu lasiu, pe care l'ar' poté luá la góna c'unu batalionu de honvedi, sunt recunoscuti de tóte poterile cá unu elementu de ordine si de civilisatiune in Orientu, cá unu poporu vigurosu, care merita increderea deplina a Europei. Mandru trebuie se fia dér' fiacare Romanu de marile resultate dobêndite, de recunóscerea missiunei civilisatóre a poporului romanu dela Dunare si Carpati.

Unu semnu fórte imbucuratoriu pentru viitórea desvoltare a elementului romanescu este amicabil'a atitudine a Austro-Ungarei faç̆ia de noulu regatu romanu. Inca de pe timpulu candu era comitele Beust ministru de esterne alu monarchiei s'a observatu in cestiunea serbésca, cà Austri'a incepe a se emancipá de politic'a traditionala, care era indreptata in contra desvoltarei de sine statatóre a popóreloru crestine din Orientu. Comitele Andrássy a favorisatu acestu curentu, desi cá Unguru, voiea se tiena contu totodata si de veleitatile supremastiste ale Turciei. Ministrulu de esterne actualu br. Haymerle inse se pare cà voiesce se-o rupa definitivu cu politic'a nedecisa, care aci mergea cu popórele orientale, aci cu Turcii si recunósce cà interessele imperiului numai asia se mai potu aperá cu succesu in viitoru, déca politic'a austro-ungara va imbraçiosiá caus'a popóreloru atàtu in intru càtu si in afara. Torentulu naturalu alu desvoltarii natiunalitatiloru Austri'a numai are poterea de a i se opune, de aceea va trebui se inóte cu elu. Cei din Vien'a sciu bine cà celu mai mare periculu ar' fi adi pentru Austri'a candu s'ar' incercá a continuá politic'a orientala traditiunala.

Intre politic'a esterióra si interióra a unui statu trebue se esiste o legatura strinsa. Nu se póte cá Austro-Ungari'a in afara se apere principiulu natiunalitatii ear' in intru se 'lu suprime. Este dér' o consecentia neinlaturabila a politicei amicabile inaugurata façia de Romani'a, cá si elementulu romanu din monarchi'a austro-ungara se fia tractatu in viitoriu astfeliu cum recere noulu sistemu politicu adoptatu de cabinetulu vienesu. Remane numai cá Romanii din acésta monarchia se 'si faca datori'a din parte-le si se 'si manifeste vointi'a si postulatele loru intre marginele legei, pentru cà la din contra vine a se aplicá asupra loru acsiom'a iuridica: cà aceluia care se invoiesce cu starea lui nu i se face nici o nedreptate.

Ne aducemu aminte cà pe la 1863, pre candu era favorisatu elementulu romanu in Ardealu, cabinetulu vienesu sustienea relatiunile cele mai amicabile cu guvernulu principilui Cuza, pe care mai inainte ilu privea cu neincredere. Si déca d. Boerescu ne spune adi cà Austro-Ungari'a a luatu chiaru initiativ'a cá sè se stabilésca o intielegere intre marile poteri pentru recunóscerea Romaniei, acést'a ne face se speramu cà guvernulu centralu alu Majestatii Sale va fi adi totu asia de favorabilu dispusu si façia de drépt'a causa a Romaniloru din imperiu.

In siedinti'a camerei romane dela 25 Martiu v. d. B. Boierescu ministru de esterne luandu cuventulu dise:

„D-loru deputati! Vinu, petrunsu de o adeverata fericire, se comunicu onor. Adunari cà Maiestatea S'a Imperatulu Austro-Ungariei si guvernulu seu, au felicitatu pe Maiestatea S'a Regele si pe guvernulu Romaniei, pentru proclamarea Regatului Romanu (aplause prelungite). Totu asemenea, d-loru deputati, am onóre a ve comunicá, cà Maiestatea S'a Imperatulu Rusiei a felicitatu pe Maiestatea S'a Regele nostru si guvernulu seu, pentru regatulu nostru (aplause prelungite). Aceleasi felicitari s'au primitu si din partea Maiestatiei Sale Imperatului Germaniei (aplause prelungite). Mai amu onórea a ve comunica, cà aceleasi felicitari pentru Maiestatea S'a Regele si pentru guvernulu Maiestatiei Sale s'au primitu si din partea d-lui presiedinte alu Stateloru-Unite din Americ'a (aplause de mai multe ori repetate).

„Astu-feliu, d-loru deputati, dupa cum vedeti, in timpu de 10 dile, dela proclamarea Regatului Romaniei, Puterile Europei, si cea mai mare putere a Americei, au felicitatu si au recunoscutu noulu Regatu alu Romaniei. Potu se adaugu, d-loru deputati, cà unu asemenea faptu inca nu este cunoscutu pêna acum in istoria; inca nu s'a vediutu, cà unu Regatu nou se fia recunoscutu de tóte puterile intr'unu timpu atàtu de scurtu! De unu asemenea faptu trebue se fimu mandri; si meritulu nu este alu acestui guvernu, nu este alu Adunariloru tierei, nu alu regimului domnitoru de astadi; meritulu vine numai Natiunei Romane, care prin atitudinea ei, prin valórea ce ea a sciutu se manifeste, prin probele ce a datu de vitalitatea, tactulu si intieleptiunea ce are, a probatu lumei intregi, cà ea este démna de rangulu ce a luatu, de increderea generala ce 'i s'a aretatu. Numai poporului Romanu trebuie sè se atribuie glori'a de a se fi facutu o esceptiune la regul'a generala de recunósceri ce s'a urmatu pêna acuma la alte ocasiuni! . . . (aplause prelungite).

Marti, 24 Marte, la órele 6 séra, d. cavaleru Keun, insarcinatulu de afaceri alu Tieriloru de Josu; Mercuri, la órele $4^1/_2$ d. m., d. conte Hoyos, tramisu extra-ordinaru si ministru plenipotentiaru alu Austro-Ungariei; la órele 5, printiulu Uruzow, tramisu extra-ordinaru si ministru plenipotentiaru alu Rusiei si la órele $5^1/_2$ contele Wesdehlen, tramisu extraordinaru si ministru plenipotentiaru alu Germaniei, au fost primiti in audientia de Majestatea S'a Regele, carui au exprimatu felicitari pentru proclamarea Regatului Romaniei.

Luni, 23 Marte, la orele $4^1/_2$ d. am. d. conte Tornielli, tramisu extra-ordinaru si ministru plenipotentiaru alu Italiei, a fostu primitu in audientia de Maiestatea S'a Regele, cá se esprime felicitarile Regelui Humbert si ale guvernului Seu, pentru proclamarea Regatului Romaniei. La órele 5, d. White, tramisu estra-ordinariu si ministru plenipotentiaru alu Angliei, cá se esprime felicitarile Majestatiei Sale Reginei Marei Britaniei, Imperatésa a Indiiloru, si ale guvernului Seu; ear' la orele $5^1/_2$, d. Ducros-Albert, tramisu extra-ordinaru si ministru plenipotentiaru alu Republicei Francese, cá sè esprime felicitarile presidentului Republicei si guvernului francesu, pentru proclamarea Regatului Romaniei.

Cronic'a evenimenteloru politice.

Guvernulu romanescu a tramisu representantiloru sei din strainatate o nota-circulare, in care ii invita a aduce la cunoscinti'a guverneloru, pe lenga cari sunt acreditati proclamarea Romaniei de regatu. In acestu actu, dupace se comunicá hotarirea luata de camera in 14/26 Marte si declaratiunile facute de tóte partidele cu aceea ocasiune, d-lu Boerescu esprima sperant'a, cà marele actu nationalu nu va fi falsu interpretatu de nici unu guvernu. Prin aceea, cà Romani'a a datu suveranului seu titululu de rege, ea n'a facutu, decàtu se esercéze unu dreptu, care este strinsu legatu cu insusirea unui statu liberu. Intieleptiunea (sagesse) aretata intotdeaun'a si moderatiunea in esercitarea unei libertati, ce si-a castigat'o cu sangele seu, dau cea mai sigura garantia pentru viitoriu, cà Romani'a va perseverá in atitudinea prin care si-a atrasu stim'a si increderea generala. Guvernulu romanescu basatu pe acésta garantia si pe principiulu modernu, cà fiacare natiune póte se-'si reguleze destinele sale, dupa cum 'i convine mai bine, intru càtu prin acést'a nu atinge drepturile altoru natiuni, crede, cà cabinetele respective voru primí cu favóre constituirea oficiale si afirmarea Romaniei cá regatu. Romani'a nu voiesce se introduca inovatiuni si schimbari nici in organisatiunea s'a interna nici in politic'a s'a nici in relatiunile sale esterióre. Ea voiesce numai sè dè o mai mare fortia principiului autoritatiei, se creeze o nóua garantia pentru ordinea si stabilitatea dela Dunarea de josu si se-'si asigureze mersulu seu pacinicu si progressivu pe calea civilisatiunii si a imbunatatiriloru interne. Guvernulu Majestatii Sale Càrolu I spera, cà puterile voru dá acestoru tendintie o favorabila consideratiune façia de unu statu, care, desi teneru, a aretatu deja de ajunsu, cà este aptu a constitui in ostulu Europei unu elementu de ecuilibru si de civilisatiune.

Scirile din Paris spunu, cà miscarea Khumiriloru contra Francesiloru ia dimensiuni din ce in ce totu mai intinse. Consiliulu de ministri ar' fi decisu — dupa cum spune „Köln. Ztg." — tramiterea de 10 mii de ómeni la granitiele Tunisului. Ocupatiunea militare a acestui statu din partea Franç̆iei este fórte probabile, deórace numai in chipulu acest'a va puté se pedepsésca triburile resculate pentru desele loru incursiuni pe teritoriulu Algeriei. Puterile europene, se dice, cà ar' fi tóte invoite deja cu intrarea trupeloru francese in Tunis afara de Angli'a, care va face totulu pentru a impedeca acésta intrare. Dupa o telegrama a dia-

riului „Le Temps“ rescól'a arabiloru ar' fi fostu pregatita deja de multu si chiaru cu scirea autoritatiloru tunisiane. Press'a francesa in marea s'a iritatiune contra triburiloru tunisiane cere nu numai pedepsirea loru, ci si anecsarea teritoriului loru. Unele diare mergu pêna a cere chiaru anecsarea Tunisului. D-lu Barthélemy Saint-Hilaire, se dîce, cà are deja promissiunea puteriloru europene de a nu se amesteca de locu in acésta afacere si a lasa pe Franci'a se iè mesurile, ce le va crede mai potrivite contra Tunisului. Ce e mai multu Germani'a ar' fi declaratu, cà ea afla cu totulu, necesariu si logicu unu protectoratu francesu asupr'a Tunisului.

Dumineca 22 Marte (3 Aprile) a urmatu la Palatu, in sal'a Tronului, primirea diferiteloru autoritati publice. La ora 1 dupa ameadiu, D. primariu alu Capitalei, cu intregulu consiliu municipalu, s'au infaçisiatu Majestatiloru Loru, Regelui si Reginei. D. primaru a datu citire urmatorului discursu :

Maiestate! Déca capital'a Romaniei a luatu astadi loculu, ce i se cuvine intre capitalele Europei, acést'a se datoresce adêncei intielepciuni a Maiestatii Vóstre si mariloru fapte sevàrsite in acesti din urma ani ai Domniei ; capital'a dér' este si va remané recunoscêtória Sub scutulu libertatiloru, pastrate de Domnulu tierei, ea a mersu cu pasi rapedi pe calea progresului ; cu tóte anevointiele trecute, ea va sci a se areta démna de simpathia Regelui. Cuvintele rostite de Maiestatea Vóstra càtrą representantii natiunei au implutu de bucuria animile Bucuresceniloru. Da Maiestate! Orasianii au incungiuratu cu iubire pe Domnulu tierei. Dragostea poporului este dragostea lui Dumnedieu si provedinti'a a incununatu silintiele Vóstre. Este marétia si impunetória manifestatiunea capitalei. Consiliulu comunalu dér' se simte ferice si mandru d'a avé onórea, se depuna la piciórele Tronului Maiestatii Vóstre omagele sale de fidelitate si devotamentu.

Prea gratiósa Regina! Permite 'Ti, Ve rugamu, cá si in acést'a ocasiune se depunemu Maiestatii Vóstre simtiementele nóstre de respectu si devotamentu. Locuitorii orasiului, martori oculari ai osteneliloru si sacrificiiloru ce au facutu Dómni'a tierei in timpuri grele, nu voru uita nici-odata recunoscinti'a, ce se datoresce Reginei. Se traiésca M. S. Regele Carol I! Se traiésca M. S. Regin'a Elisabet'a! Se traiésca Regatulu Romanu!

Regele a respunsu :

„Domnule primaru! Am ascultatu cu cea mai viua placere, Regin'a si Eu, felicitarile sincere, ce Ne-ati rostitu in numele consiliului comunalu alu Capitalei, si suntemu fericiti a avé acést'a ocasiune spre a exprimá, prin D-vóstra, intregei populatiuni bucurescene, recunoscinti'a Nóstra, pentru calduróse le manifestatiuni, pentru ovatiunile dilnice, ce Ni S'au adusu in decursulu unei septemani intregi. Era sciutu, cà anim'a acestui orasiu, care este si anim'a tierei, tresalta ea mai antaiu la tóte faptele maretie, comunicandu puternic'a s'a vibratiune intregei Romanii ; dér' nici-odata aceste patriotice sentimente ale Capitalei nu s'au aretatu intr'unu modu mai stralucitu, de càtu cu prilegiulu memorabilului actu sevêrsitu de Corpurile legiuitóre, consacratu de guvernu si aclamatu de natiune. Nestérsa dér' va fi pentru Noi amintirea acestoru dile de sincera si generala bucuria, si uramu acestui iubitu orasiu, in care se concentra totu, ce sufletulu Nostru a simtitu pe pamentulu romanescu, cá elu se inainteze necurmatu pe calea staruitória a desvoltarei si a progresului, se devina din ce in ce mai multu demnu de rangulu seu de capital'a unui statu care 'si-a luatu loculu, ce i se cuveniea, si cá Bucurescii se fia cea mai pretiósa podóba a Regatului Romaniei.“

La ora $1^1/_2$, Majestatile Loru au primitu pe D. rectoru alu universitatiei din Bucuresci, pe D-nii decani si profesori ai facultatiloru, precumu si intregulu corpu profesoralu alu scóleloru secundare si primare din Capitala. D. rectoru alu universitatii a cititu urmatóri'a adresa :

„Sire! Diu'a de 14 Marte 1881 deschide o noua Era in analele Romaniei. Proclamarea Romaniei cá Regatu nu este de càtu consecinti'a independentiei, dobêndite de Romani, prin vitéz'a loru armata, condusa la glorie si marire de Augustulu ei Capitanu. Nu Maiestatea Vóstra aveti trebuintia de titlulu de Rege, càci virtutile Maiestatii Vóstre Ve inaltia mai pre susu de Tronulu, pe care sunteti asiediatu. Romani'a are trebuintia de titlulu de Regatu, spre a dá mai multa putere ordinei si stabilitatii, a 'si luá loculu ce i se cuvine intre statele Europei si a representá, cu mai multa demnitate, elementulu civilisatoru in Orientu. Marele actu nationalu, inaltiarea Romaniei la Regatu, a produsu o bucuria generala intre toti Romanii si entusiasmulu s'a intinsu dela o margine a tierei pàna la cealalta.

Corpulu profesoralu, impartasindu acést'a bucuria cu tiér'a intrégа, vine cu celu mai profundu respectu, a supune la treptele Tronului Maiestatii Vóstre felicitarile sale cele mai sincere si cele mai respectuóse. Totu-deodata corpulu didacticu se semte fericitu, cà are ocasiunea d'a 'si exprimá din nou Majestatii Vóstre sentimentele sale de dragoste, credintia si devotamentu. Se traiésca Regele Carol I! Se traiésca Regin'a Elisabet'a!

Majestatea S'a a respunsu prin urmatórele cuvinte :

„Cuvintele ce 'Mi adresati in numele corpului profesoralu au unu deosebitu pretiu pentru Mine, si, impreuna cu Regina, ve multiumescu pentru urarile ce Ne aduceti in acést'a solemna impregiurare. Intr'adeveru o noua Era a inceputu pentru Romani'a in diu'a de 14 Marte 1881. In acea dî au fostu incoronate silintiele seculare, dorintiele cele mai viui ale Romaniloru. Dér' totu din acea dî incepu noue, si nu mai puçinu mari datorii pentru noi, acelea de a pastrá si a consolidá ceea ce amu castigatu cu atàtea greutati. Indeplinirea acestoru datorii va fi cu atàtu mai multu inlesnita, cu càtu toti cetatianii romani voru sci a iubí si a respectá libertatea si ordinea, munc'a si sciinti'a. Aceste deprinderi, cari sunt temeli'a unui Statu bine intocmitu, corpulu didacticu trebue se le sadésca in animele tineriloru generatiuni, déca voimu se pregatimu pentru Romani'a viitóre, cetatiani in stare de a culege si pastrá neatinsa mostenirea, care o va primí de la noi. Sunt convinsu, cà corpulu didacticu va sci in totu-deauna a insuflá junimei principii morale, sanetóse si patriotice, aretandu-se astfelu demnu de marea s'a misiune, de gréua s'a respundere, si viitorimea 'si va aminti cu recunoscintia numele invetiatoriloru celoru buni, precum au remasu nemuritórie numele lui Lazaru si a celoru, cari impreuna cu dênsulu au lucratu la desteptarea neamului romanescu.“

Adunarea generala

a alegêtoriloru romani din comitatulu Brasiovului, tienuta Dumineca in 3 Aprile n. a. c.

(Fine.)

Fiindu la ordine alegerea delegatiloru pentru conferenti'a dela Sibiiu, se suspinde siedinti'a si intrunindu-se alegêtorii fiacarui cercu in siedintie separate si constituindu-se conformu instructiunei, date de comitetulu centralu spre acestu scopu, isi alege fiacare cercu càte doi delegati.

Redeschidiendu-se siedinti'a generala, se publica resultatulu alegerei : Cerculu I Nicolae Strevoiu, advocatu ; Dr. Aurel Muresianu, redactoru. Cerculu II Diamandi Manole, comerciantu ; Ioanu Lengeru, advocatu. Cerculu III Radu Popea parochu ; Irimie Verzea, parochu. Cerculu IV Dr. Nicolau Popu, prodirectoru si Dr. Ioanu Bozoceanu profesoru.

Adv. Sorescu nu este multiamitu cu resultatulu alegerei in cerculu I, fiindu cà unulu din cei alesi in acestu cercu, d. Strevoiu, este guvernamentalu, pe candu adunarea s'a declaratu pentru o politica natiunala. — Dr. Aurel Muresianu, façia de parerea ce o au unii cà delegatii cercuriloru ar' trebuí se procéda dupa o anumita „marsiuruta“, observa cà densulu a declaratu, cà nu póte primi nicidecum o asemenea marsiuruta, cà-ci atunci ar' poté veni in conflictu cu opiniunile, ce le profeséza in publicu ; este convinsu, cà alegêtorii, cari i-au datu votulu au deplina incredere intr'insulu, dér' pentru cá din impregiurarea, cà in cerculu I a fost alesu si unu guvernamentalu, sè nu se póta face conclusiuni in contra convictiuniloru sale politice, prefera mai bine de a-si dá demissiunea. — Dr. Ioane Neagoe, luandu cuventulu, dîce, cà cunósce fórte bine caracterulu si sinceritatea convictiuniloru antevorbitoriului si toti càti l'au alesu 'ilu apretiuescu asemenea. De-o instructiune obligatória nu póte fi vorb'a in casulu de façia, ear' càtu pentru alegerea in unulu si acelasiu cercu a doui delegati de diferite opiniuni, apoi acést'a dovedesce numai, cà in acelu cercu si alegêtorii sunt de diferite opiniuni. Din aceste considerante róga pe Dr. Muresianu, se nu persiste pe lànga demissiunea s'a si se priméscа missiunea, cu care a fost insarcinatu prin increderea alegêtoriloru sei.

D. Strevoiu declara in fine, cà elu a intratu in partid'a guvernului, nu pentru cà ar' aderá la principiele ei, ci numai spre a folosi unei cause locale, prin urmare nu 'lu impedeca nimicu de a primì missiunea de delegatu la conferentia. (!)

Dupa acést'a facù advocatulu S. Margineanu urmatórele propuneri : antaiu, cá unulu din delegati se céra dela conferenti'a din Sibiiu, cá sè se pronuncie pentru solidaritate inainte de a se aduce conclusu asupra atitudinei Romaniloru la alegerile viitóre ; mai departe, cá dupa ce delegatii se voru intórce dela Sibiiu sè se convóce adunarea tuturoru alegêtoriloru spre a i se impartasi conclusele conferentiei ; apoi cá celu puçinu odata pe anu comitetulu se convóce o adunare generala ordininaria. Aceste propuneri se primescu.

In decursulu adunarei s'a potutu observá, cà lucrarile ei au fost bine pregatite, toti candidatii stabiliti in convenirile anteriòre au fost alesi atàtu in comitetulu centralu, càtu si in delegatiune, numai in cerculu antaiu s'a modificatu program'a prin aceea, cà mai multi alegêtori au staruitu, cá sè se aléga de delegatu redactorulu acestei foi. Mai observamu in trécatu, cà ar' fi fost mai corespundietoriu, déca alegerile din cercuri nu s'ar' fi efectuitu in adunarea generala.

Incheiêndu acestu raportu constatamu cu placere, cà siedinti'a a decursu in cea mai buna ordine si cà alegêtorii, cari s'au presentatu in numeru fórte mare, au urmaritu cu celu mai viu interesu desbaterile, ce au avutu locu asupra diferiteloru obiecte ; si cá proba aducemu numai atata cà siedinti'a a duratu dela $3^1/_2$ óre pêna aprópe la 10 óre sér'a si la incheiarea siedintiei sal'a era mai totu asia de plina cá si la inceputu. Acest'a este totodata celu mai bunu testimoniu despre semtiulu de ordine si de disciplina alu alegêtoriloru romani din comitatulu Brasiovului. X.

Nr. 25 E. R.

Apelu càtra publiculu romanu!

Ide'a arangiarei unei espositiuni romane s'a imbraçiosiatu de poporulu romanu din tóte partile patriei nóstre, cu atáta caldura si insufletire, incàtu avemu cele mai intemeiate sperantie la unu bunu succesu alu acestei intreprinderi.

Spre a incuragiá participarea si spre imbarbatare la progressu, subscrisuulu comitetu a decisu distribuirea de *premii*, prin cari sè se remunereze incàtu-va cele mai bune si mai perfecte objecte espuse.

Nu mai incape nici o indoiala, cà cu càtu aceste premii voru fi mai mari si mai multe, cu atàtu mai imbucuratoriu va fi successulu espositiunei, si totu-deodata producentulu celu mai inteligentu si laboriosu va afla cu atàtu mai siguru remuneratiunea si distinctiunea s'a meritata.

Premiile voru constá de-o parte din diplome si medalii de diferite clase, ear' de alta parte din anume sume de bani.

Diplomele si medaliele se voru accordá dreptu distinctiune labórei si inteligentiei producentului, fara privire la grup'a, carei apartîne objectulu espusu ; precàndu premiile bànesci voru fi legate de unu anumitu scopu alu productiunei, d. e. pentru celu mai finu postavu, pentru cea mai frumósa si cea mai nobila pràsila de vite, pentru cele mai frumóse póme etc. etc.

Mijlócele bànesci, de cari dispune acestu comitetu, suntu inse atàtu de modeste, incàtu din ele abia se voru puté creá premii bànesci ; din care causa comitetulu s'a si adresatu càtra inaltulu guvernu alu tierei, pentru a ne impartasi din budgetulu statului menitu spre asemene scopuri, cu o suma óre-care spre crearea de premii, si credemu, cà inaltulu guberniu nu va desconsidera cererea nóstra.

Inse pentru a sporì càtu se póte numerulu premiiloru, subscrisulu comitetu afla de bine, a invita prin aceasta atàtu corporatiunile romane, càtu si privatii la crearea de premii bànesci.

Astfelu de premii voru purta numele donatorului si se voru folosì numai spre scopulu determinatu de dênsulu.

Observamu aici, cà, in intielesulu regulamentului espositiunei, premiile se voru acordá din partea unui juriu, compusu din barbatii de specialitate.

Corporatiunile si privatii, cari se voru afla indemnati a dá ascultare acestui apelu, suntu poftiti a se adresá de-a dreptulu la subscrisulu comitetu.

Sibiiu 13/25 Martiu 1881.

Comitetulu centralu alu espositiunei romane:

Parteniu Cosma m. p. presiedinte. *Eugenu Brote* m. p. secretariu.

Press'a europénа si Regatulu romanu.

Diarulu „L'Italie", care apare in Rom'a, consacra proclamarei regatului romanu unu articulu, din care estragemu urmatórele :

„. . . In midiloculu greutatiloru de totu felulu, in conditiuni cu totulu grele, Romani'a a sciutu sè crésca si necurmatu sè se desvólte. Pusa intre doue mari tieri, cari pastrau traditiuni din alti timpi, acést'a tiéra mica a fost resfrangerea civilisatiunii nóstre europene. Ea n'a desavuatu nici-odata originea ei, care este si-a nóstra; ea a datu asilu tuturoru progreseloru, a primitu tóte ideile europene; cu tóte periculele si pressiunile, ea a sciutu se remana credinciósa libertatii si a fostu resplatita, càci acele principii liberale au facut'o se propasiésca, 'i-au permisu se pastreze viua facli'a civilisarii, singura, care o lumina in midiloculu intunecimiloru, de cari erá incungiurata."

„Romani'a a fost si este o portiune a Occidentului, plutindu pe d'asupr'a Orientului. Acestu micu poporu este formatu de pionirii civilisarii nóstre, ai ideieloru nóstre, ai moravuriloru nóstre. Nu s'a mestecatu, a resistatu valului orientalu, care 'lu bate d'atàtia seculi, si prin acést'a éca-lu personificandu astadi viitoriulu Orientelui. Romani'a este unu focaru, de unde se va propaga adeverat'a civilisatiune, care trebuie se regenere Orientele. In midiloculu tuturoru simpatieloru, cari s'au ratacitu, dupa intemplare, candu asupra Eleniloru, candu asupra Slaviloru, s'au cam uitatu acesti latini cari cu curagiu luptau."

„Pe candu Slavii si Elenii implorau sustieneri, simpatii si ajutórie, acesti descendenti ai Latiniloru urmau in intunericime, dér' cu tarie, calea loru, mergêndu spre o tînta ce o vedea si pe care n'au ajunsu o inca, dér' pe care de siguru voru ajunge-o. Aci in adeveru este viitoriulu Orientului multu mai multu, de càtu din partea Eladei. Mai tardiu toti voru recunósce acestu adeveru. Pena atunci, se ne bucuramu de acestu nou pasu facutu inainte de Romani'a dupa atàti altii, si se tramitemu poporului romanu espressiunea vieloru simpatii ale acestui pamentu alu Italiei, de unde esira stramosii loru acum optu-spre-diece seculi."

La banchetulu datu de comerciulu Bucurescíloru in onórea ministrului-presiedinte Bratianu, dupa toastele felicitatóre a rostitu urmatoriulu discursu

D. I. C. Bratianu. Domniloru! tóte aceste magulitóre cuvinte ce ati binevoitu a 'mi adresá cu acést'a ocasiune se raportá la generatiunea dela 1848, la care apartinu mai multi dintre cei, cari sunt acum aci, cum este d. Alecsandri (aplause) si altii, cari au fost totu-deauna, fara deosebire de partite, uniti pe terémulu fapteloru mari nationale. Asemenea aceste cuvinte se adreséza si la toti aceia, cari pe campulu de resbelu au luptatu pentru inaltiarea patriei, unde ea se afla astadi (aplause).

Domniloru, candu onorabilele comitetu, promotoru alu acestui banchetu, a venitu se 'mi faca onórea a me invita si a'mi spune, cà 'lu facu in onórea mea, indata le-am respunsu: me luati pe mine de pretestu, pentru cá se ve afirmati, pentru cá societatea romana prin Capital'a ei se se afirme inaintea lumei, si am mai adaugatu, cà sunt fericitu, cà me luati de pretecstu, sunt fericitu, cà societatea romana incepe sè se manifeste, cá sè se scia si in intru si in afara ce este.

Domniloru, meetingurile, banchetele, care suntu unu midiulocu de comunicare alu ideiloru cetatianiloru, nu sunt nisce institutiuni cu totulu moderne ale societatiei civilisate de astadi. In timpurile vechi aceste banchete se numieau agape si in traditiunile crestinesci se numiea cina. In timpurile moderne, candu societatile omenesci s'au desvoltatu, se numescu banchete, si ati vediutu, ce au devenitu in Françi'a, ce au devenitu in Angli'a aceste meetinguri séu banchete. Nu este societate moderna, care se nu aiba organele acestea puternice, care sunt alaturi cu press'a; càci, déca press'a este o putere, meetingurile, banchetele sunt o a dou'a putere. La agapele din timpurile vechi, la cinele din timpurile crestinesci se adunau numai acei, cari aveau aceleasi simtiemente, aceleasi idei, cá se si le comunice si pe urma se le afirme, cá o vointia a unei partite. Aci inse am auditu, cà se face unu banchetu, care nu represinta numai o singura partita, unu banchetu, la care nu se intrunescu, cá se'si comunice ideile numai ómenii, cari facu parte dintr'o singura partita, si atunci am disu, cà banchetulu de asta séra are unu caracteru deosebitu, este adeveratu banchetulu societatiei romane.

Societatea romana voiesce se se afirme o data mai multu, fiindu-cà a vediutu semne de a i se pune la indoiéla, cà este o persóna morala cu unu caracteru bine definitu, cu conditiunile sale proprii de esistentia, cu vointi'a s'a firma de a se desvoltá prin munca si prin institutiunile, de care se bucura, fara a se lasa sè se supuna la fluctuatiunile séu la vointi'a individuala a cuiva; societatea romana voiesce se afirme, cà are semtiementele sale si vointia s'a, cá se se puie capetu si se smerésca ori-ce incercare din partea aceloru, cari credu, cà societatea romana este o adunatura, cà este o aglomeratiune, cà este celu pucinu unu corpu inertu, inconsciente, pe care numai evenimentele ilu misca si vointi'a indrasnétia a unoru ómeni (aplause).

Fiindu-cà a vediutu, cà suntemu o societate in Orientu, asupra cáreia atàtea navaliri barbare a trecutu, ne-au luatu si pe noi de societate barbara, nesciindu, cà civilisatiunea romana datéza de mii de ani in sufletulu si in rarunchii poporului romanu, (aplause) inca de candu poporulu romanu, nu purtá de càtu zeche si caciula de óie (aplause).

Acést'a credu, d-loru, cà este semnificatiunea acestui banchetu, acést'a credu, cà este vointi'a d-vóstra, fiindu-cà ati vediutu, cà simtiementulu de ordine si de garantia ve impune se ve afirmati din vreme in vreme, cá se puneti capetu, se smeriti ori-ce intreprindere, nu dicu indrasnétia, ci obrasnica, (aplause) fia a Petrariloru de susu, (aplause), fia din sinulu nostru, fia din sinulu strainiloru. (Aplause.)

D-loru, societatile primitive aveau nevoia de initiativ'a unui individu si voiu se reviu la acést'a, cá se o audia toti pentru cá caracterele aventuróse si slabe se nu se mai ametiésca si se voiésca aceea, ce nu se mai póte in societatile moderne, si noi suntemu una din societatile moderne cele mai consciinte de puterea si de vointi'a ei. Diceamu, domniloru, cà societatile primitive avea nevoie de initiative individuale; ómeni cu o natura esceptionala deveniau luceferi binefacêtori, se aretau lumii, cá semi-diei, erau profeti, erau legiuitori cá Solone si cá Licurgu; erau pe urma salvatori cá Cesare si Napoleone, dér' de candu in societatile omenesci civilisate a petrunsu lumin'a in tóte stratele sociali, societatile au luatu cunoscintia de forti'a loru si au disu, cum a disu Descartes: cugetu si deci déca cugetu, sunt; si astadi nu se mai lasa se se conduca, se li se impuna personalitatea unui individu, societatea moderna are personalitatea s'a, cugetarea s'a si vointi'a s'a, si numai acei, cari se facu organulu aceloru semtieminte, aceloru idei si infacisiéza acea personalitate, numai aceia sunt chiamati se aiba o inriurire, se aiba adica conducerea afaceriloru. (Aplause.)

Domniloru, aveti despre acést'a astadi unu esemplu celu mai stralucitu: credu, cà principele Bismarck este o individualitate de acelea, pe cari nu de multe ori seculii le producu si cu tóte acestea nu a avutu pretensiunea, pe care o au unii din ai nostri, de a cautá sè se impuna, de a voi se impuna vointi'a s'a vointii natiunii. (Aplause). Principele Bismarck este astadi celu mai mare omu alu Europei, fiinducà a devenitu espressiunea unei vointie urmarite dela 1806 pêna la 1866 de natiunea germana, unitatea ei; elu s'a facutu espressiunea acelei vointie, de aceea a ajunsu se fia celu mai mare omu alu Germaniei. (Aplause). Vedeti unu altu esemplu: nimeni nu póte se conteste, cà astadi omulu celu mai emininte alu Franciei, prin talentulu séu si prin inteliginti'a s'a este Gambetta. Ce face Gambetta? Pipàie forte attentivu si pe tóta diu'a pulsulu natiunii, cá se póta se-o urmeze si, candu càte o data se incéla pucinu, indata revine. Eata, d-loru, societatea moderna, eata conditiunile sale. Noi suntemu societate moderna si trebuie se ne afirmamu in totu-deauna cá astu-feliu, pentru cá acei, cari póte au intrinsii stofa de a deveni conducêtorii natiunii, sè se inspire de aceste simtieminte, sè se puna pe acestu terému si numai atunci voru fi imbraçisiati si voru fi binecuventati. (Aplause).

D-loru, s'a crediutu, cà natiunea romana este o aglomeratiune seu unu corpu inconscientu, pentru cuventulu, cà societatea romana, cumu amu disu adineori, fiindu in Orientu, au luat'o c'ar' fi de aceeasi natura cu celelalte popóre din Orientu. Nu au intielesu, nu au sciutu cà, cu tóte furtunele, cari secoli intregi ne au bantuitu si ne-au despartitu de societatea occidentale, germinii puternici ai civilisatiunei au remasu in poporulu romanu si candu, amu pututu se ne esercitamu in tóta libertatea activitatea nóstra, ea a devenitu totu asia de varia, pre càtu de varii suntu teremurile activitatii in lumea civilisata, moderna; si fiindu cà activitatea nóstra a fost varia, s'a credintu, cà societatea, cà natiunea romana este o aglomeratiune, ér' nu o unitate, o persóna morala. Aci s'au incelatu! Ei bine, numai, candu ve veti afirmá de mai multe ori, veti puté se faceti si pe cei, cari se incéla lesne, imbatati fiindu de simtiementele loru de ambitiune, se véda, cà aci este o natiune.

(Va urmá.)

Generalu Ionu Ghic'a †. Luni sosì trist'a veste la Bucuresci despre incetarea din vieatia a ambasadorelui romanu la Petersburg, generalu Ionu Ghic'a. Romani'a perde in acestu barbatu unulu din cei mai talentati diplomati si devotati fii ai sei. Generalulu Ghica era fiiulu domnului Moldovei, Grigore Ghic'a, elu la 1866 a fost vice-presiedinte alu constituantei, apoi ministru de resbelu si representantu alu Romaniei la Constantinopolu, Vien'a si Petersburg. — Marti camer'a a votatu unu proiectu de lege, prin care se acorda ministeriului de esterne unu creditu estraordinariu de 15,000 lei pentru transportarea in tiéra si inmormentarea remasitieloru repausatului generalu.

Diverse.

(Printiulu Rudolf in Ierusalimu.) Printiulu de coróna a primitu aici 21 de deputatiuni, intre cari duoa de calugaritie. S'a presentatu si o deputatiune de 7 rabini austro-ungari fórte inaintati in versta. Patriarhulu latinu 'i daruì nisce matanii pretióse, diaconisele protestante unu buchetu de flori. Visit'a in templulu lui Solomon s'a facutu fara nici-o neregula, conducêtorulu era insusi guvernatorulu. Inaintea moscheei stá o jumetate batalion de infanteria, care a facutu onorurile militare. Printiulu a visitatu multe biserici, trei monastiri si o sinagoga, si a facutu pretutindeni mari daruri in bani. In biseric'a santului mormentu depuse o animа de auru, cá daru din partea miresei sale, ear' ospiciului austriacu 'i darui chipulu seu.

(Cu ocasiunea nuntii printiului mostenitoriu) va avé locu in 7 Maiu unu balu mare la curte, in 10 Maiu (diu'a cununiei) va fi mare prandiu la palatu, la care se voru face 160 de invitatiuni. In diu'a urmatória jun'a parechia va merge pentru 6 dile la Laxenburg si in 18 Maiu va plecá la Budapest'a, unde va petrece cinci dile, mergêndu apoi pentru mai multu timpu la Prag'a. In 6 Aprile s'au inceputu la maresialulu curtii consultarile asupra ceremonialului, ce va avé sè se observe la cununia. Dupa publicatiunea maresiului curtii se va observá la intrarea princesei Stefani'a in capitala acelasiu ceremonialu, care s'a observatu la sosirea imperatesei Elisabet'a in anulu 1854.

(Delegati pentru conferenti'a din Sibiiu.) Ni se scrie: „In cerculu Iclodului-mare (Comitatulu Solnocu-Dabêc'a) alegêtorii romani, tienendu adunare la 4 l. c. si-au constituitu mai nainte de tóte clubulu nationale, alegêndu-si de presiedinte pe Prea Onoratulu Domnu protopopu Ioanu Papiriu Popu, unu vechiu zelosu anteluptatoriu nationalu; si de notariu pe M. O. Domnu Ioanu Bochisiu, preotulu Ormanului, eara cá delegati de a representá acelu Cercu la conferinti'a generale a romaniloru, convocata pe diu'a de 12 Maiu a. c. in Sibiiu, au fost alesi prin aclamatiune bravii romani: Spect. D. D. Gregoriu Stetiu advocatu in Gherl'a, si Ioanu de Lemeni, proprietariu mare din Iclodu. Conferenti'a a decursu in modu fórte solidariu, S'a documentatu multu interesu, care este de unu bunu auguru. — Unulu dintre cei de façia."

— S'au mai alesu delegati pentru conferenti'a dela 12 Maiu: in Dicio-St.-Martinu d-lu protop. Zach. Branu, I, Zehan. Ales. Neagoe si Ioanu Horja. — La Sebesiu s'au alesu d. Ioanu Drocu, admin. protop. si d. adv. Ioanu Bojitia. — La Fagarasiu au fost alesi: I. Micu, vicariu gr. cat.; Stanciu capit. c. r. in pens.; si d-nii advocati Ioanu Romanu si I. Duvlea. — La Orastia e alesu d. advocatu Samuilu Popu si Laur. B..rcianu, notariu comunalu in Romos.

(Teatru romanu.) Adi Sambata 28 Martiu (9 Aprile) trup'a romana de sub directiunea d-lui Petculescu va representá in sal'a otelului Weiss (strad'a négra) piesele: a) „Paracliserulu séu Florinu si Floric'a" comedia in 2 acte de V. Alesandri b) „Carte n'a 'nvetiatu si ambla la 'n suratu" comedia intr'unu actu de I. Lupescu. — Mane Dumineca la 29 Marte (10 Aprile) se va representá pies'a: „Lipitorile sateloru" dramocomedia in 3 acte si 2 tablouri de V. Alesandri. Directiunea trupei isi dà tóta silinti'a si este de doritu, cá se fia incuragiata de publiculu romanu de aici mai multu cá pàna acuma.

(Numerulu 13.) Acestu numeru — punctulu Iudii — de si privitu cá nefastu si fatalu tuturoru actiuniloru omenesci, privitu din punctulu de vedere alu istoriei nationale, elu este fatalu numai inimiciloru Romaniei si fórte favorabilu Romaniloru: La 13 Februariu 1530, Moise Basarab, Domnulu Tierei Muntenesci, omorì pre doui

tradatori de patria: Vorniculu Négu si Postelnicului Preda; la 13 Martiu 1578, ostirea lui Petru, Domnulu Moldaviei, asediâ pe aventurierulu Alesandru in Iasi; la 13 Aprile 1580, Ión, Domnulu Moldaviei, declarà resboiu Poloniei pentru Pocutia; la 13 Novembre 1594, Aron Voda, Domnulu Moldaviei omóra Turcii in Iasi; la 13 Augustu 1595, Mihaiu Vitézu, càstiga frumós'a si celebr'a batalia de la Càlugareni; la 13 Ianuariu 1700, Dimitrie Cantemirn, Domnulu Moldaviei, pornì resboiulu contra Tatariloru Nogai; la 13 Decembre 1806, Turcii sunt màcelariti de poporulu Bucuresciloru; la 13 Septembre 1848, a avutu locu ciocnirea eroica intre pompieri si Turci pe délulu Spirii; si asia mai departe. In fine adi, la 1881, in nóptea de 13 spre 14 Martiu se decise proclamarea Romaniei la rangulu de Regatu si a Suveraniloru ei de Rege si Regina. („Dem.“)

(C u t r e m u r u t e r i b i l u p e i n s u l'a C h i o s.) Pe insul'a Chios situata in faç̧ia renumitului portu Smyrna la litoralulu Asiei mici in marea egeica, se intemplà unu cutremuru de pamentu din cele mai teribile. Este aprópe de necrediutu ceea ce se depesiéza dela Smyrna cu dat'a 4 si 5 Aprile: „Treidieci de comune de pe insula au fost derimate; mai multe mii de ómeni au peritu. Sguduirile continua. Poporatiunea paresesce orasiele fara a imormentá pe morti. 40,000 de persóne au remasu fara coperisiu, fara imbracaminte si pane. Dela Chios se depesiéza necontenitu la Smyrna dupa pàne. Unu corespondentu din insul'a Chios anuntia: Au peritu vreo 4000 de persóne; in capital'a Chios singuru au fost scóse din ruine pêna acuma 1400 de cadavre. Cutremurulu se repeta in continuu. Guvernorulu Sadykpasi'a a plecatu spre a aduce ajutoriu. Sultanulu a tramisu la Chios duóe corabii cu corturi si cu victualii.“

Chios este un'a din cele mai bogate insule dela litoralulu Asiei mici si pe lenga unu comerciu infloritoriu locuitorii ei se bucura de-o fertilitate mare a pamentului. Insul'a are 5 porturi, mai multe orasie si vreo 70 sate. Numerulu locuitoriloru este cam de 50,000. La inceputulu seculului insul'a a avutu 130,000 locuitori. Unulu din cele mai teribile evenimente a fost masacrulu dela Chios in anulu 1822, candu Turcii au stèrpitu pe Chioti cu sabia si focu asia, cà se fi peritu vreo 100,000 de ómeni. Veniturile insulei erau promise Sultanei. Chiotii mandri, cà sunt urmasii vechiloru Greci, se resculara de repetite ori contra Turciloru. Unii invetiati sustienu, cà insul'a Chios ar' fi patri'a natala a lui Homeru. Nenorocit'a insula este renumita si prin frumuseti'a locuitoriloru sei. Chiotii sustienu, cà inca in vechime femeile si junii loru erau càutati cá modeluri pentru artisti. Insul'a Chios produce bumbacu si matasa, làmai, smochine, màsline s. a. Vinulu dela Chios este renumitu. Acolo se prepara si mastixulu (sucu de arbore), pe care ilu mesteca in gura femeile orientale. Si acést'a insula frumósa este devastata adi mai tóta de cutremuru.

(V i é t i'a n o u l u i T i a r u) a fost in mare periculu dilele aceste. I se scrie dela Petersburg diarului „Wr. Allg. Ztg.“: Joi sér'a, càtra órele 11, primi Loris-Melikoff din Londra o telegrama cu acelu cuprinsu, cà in dilele urmatórie luminarile, cari se afla pe mès'a de scrisu a imperatului Alesandru III, voru contienè dinamitu, a caruia esplosiune va urmá la momentulu datu. Loris-Melikoff, indata ce primi depesi'a, alergà la palatu si merse directu in cabinetulu imperatului, care siedea tocmai la mésa si cetea scrisori. Loris-Melikoff stinse indata luminarile, ce se aflau pe mésa, si dete apoi Tiarului speriatu deslusirile necessarie In luminari s'ar' fi aflatu in adeveru festiluri, cari se deosebeau de cele obicinuite. Ele au fost predate chemicului spre analisare.

(N i h i l i s t i i.) Se scrie din Petersburg: „Aci se povestesce urmatórea istorióra basata pe fapte: Acum càte-va dile la 10 óre séra era sè se aresteze mai multi nihilisti adunati la unulu din ei. Functionarulu politianescu respectivu dete agentiloru ordinile necesarie si le recomendà mai cu séma, cá punctu la 10 óre sè se faca arestarea si apoi se 'lu insciintieze. Prin o rea interpretatie, agentii plecara prea curêndu, pe la 9 óre si redicara pe nihilisti impreuna cu o multime de hartii. Cine póte descrie inse mirarea agentiloru, càndu ei descoperira o scrisóre, in care stá urmatórele cuvinte: „Celu multu pêna la 9 óre si jumetate se fugiti, càci puntu la 10 óre vine politi'a se ve redice.“ Mirarea crescù si mai multu, càndu agentulu recunoscù scrierea superiorului seu. Càndu era sè se iè mesuri contra acestuia, scrisórea compromitiatória disparuse.“ („Rsb.“)

(La Taborszky & Parsch) in Budapest'a a mai aparutu urmatórele piese: „Verlobungs Feierklänge“ de Philipp Fahrbach jun., 80 cr.; „Freie Wahl“, polca française; „Klatsch-Polca“ (repede) pentru pianu de Ph. Fahrbach jun. càte 60 cr.; „Komolyábránd“, fantasia pentru pianu de Thern Karoly 1 fl 20 cr.; „A loborzas“, 1 fl. 50 cr., „A szerelem sötét verem“ 1 fl., „Dalcsokor“ 1 fl., càntece cu acompanementu de pianu de Erkel Elek; „Hogy volt!“ Csárdás pentru pianu de Nicolich Sándor 1 fl.; „Technicus Csárdás“, compusu pentru balu din 1880 de Szabados Károly, 1 fl.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 8 Aprile st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	115.35	Imprumutulu cu premiu ung.	117.—
Imprumutulu cailoru ferate ungare	130 75	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	109.75
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	88.30	Rent'a de harthia aust.	75.90
dto. (II-a emissiune)	105.25	„ de argintu „	76.80
dto. (III-a emissiune)	93.—	„ de auru „	93.50
Bonuri rurale ungare	97.50	Losurile din 1860	132.75
dto. cu cl. de sortare	95.75	Actiunile bancei austr.-ungare	815.—
Bonuri rurale Banat-Timis.	96.25	„ bancei de creditu ungare	265 25
dto. cu cl. de sortare	94.80	„ bancei de creditu austriace	297.25
Bonuri rurale transilvana	96 --	Argintulu	—.—
„ croato-slav.	97.—	Galbini imperatesci	5.54
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung.	95.25	Napoleond'ori	9 31$^1/_2$
		Marci 100 imp. germ.	57 60
		Londr'a	117.90

Cursulu de Bucuresci

dela 26 Martiu/7 Aprile 1881.

Valori	Scadenti'a Cuponeloru	Cumpera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Oct.	81.—	82.—
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	95.—	96.—
8% Oblig. domeniale 1871	1 Ian. 1 Iul.	104.—	105.—
6% Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	—.—	—.—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	103.—	104.—
7% „ „ urbane	idem	97.$^1/_2$	98.$^1/_4$
8% Imprum. municipalu	idem	103.—	104.—
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobênda 10 lei)	1 Maiu 1 Nov.	204.—	208.—
Losuri municipale (20 lei)	cu premie	27.$^1/_2$	28.$^1/_2$
Act. Bancei Nationale rom.	1 Ian. 1 Iul.	—.—	—.—
Auru contra argintu		100 $^3/_4$	101.—
Auru contra bilete hipotec.		100.$^3/_4$	101.—
Auru contra bil. de Banca nat		100.$^3/_4$	101.—
Florini Val. Austr.		2.16	2.16

Editoru: Iacobu Muresianu. Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.